

Tryksag til festskrifter

118

Ved

Festmiddagen

den 11te Máj 1902

i Anledning af

Willemoesmindesmærkets

Afsløring.

Assens Avis's Bogtrykkeri.

Fra Leg det blev til Kamp for ham
mod Britternes Kanoner; —
det er, som al den Tort og Skam
ved Smiger, Ros de soner.
Paa Kongedyb der blev hans Navn
blandt Heltens indtegnede,
og Sjællands Odde blev den Havn,
hvor han i Døden blegned.

Men her, hvor Barndomslegen gik
ved Assens fagre Strande,
det rimeligt dog var, han fik
et Minde, som kan stande.
Den Krans, som Fædrelandet gav,
det tit jo sagt er blevet,
ej visne skal paa Heltens Grav; —
han ej forgjæves leved.

*

Mel.: Paa Søen, naar den skummer vred.

Om hundred Aar er al Ting glemt*; —
ja, alt det hverdags, ringe;
men vi det sér dog klart og nemt,
ej Tiden alt kan tvinge;
hvad Spire har af Aandens Værd
i Stordaad eller Tanke
i Tiden staar, vi ser det her,
saa frodigt som en Ranke.

Et Hundred Aar svandt hen, og dog
vor Willemoes ej glemmes; —
i Skolen af hver lille Pog
bestandig end han nemmes; —
med Ungdomsilds Begejstring han
ej ænsed Død, ej Fare; —
han gik i Døden for sit Land,
har Plads i Helteskare!

Den lille By ved Beltets Bred,
hvor friskt fra store Have
sig Vandet vugger ind i Fred
ret som en Himlens Gave; —
her Willemoes saa Himlens Blaa
i Havet sig nedsænke,
og Solen højtidsfuldt nedgaa,
det bandt ham som ved Lænke.

Ved Heltens Fødested.

Kommer hid, I Piger smaa!
Strengen vil jeg røre,
Taarer skal i Øjet staa,
naar min Sang I høre;
om saa bold en Ungersvend,
alle fagre Pigers Ven,
sorgelig jeg sjunger.

Vaaren er nu kommen nær,
Dagene sig længe,
Vaaren har I Piger kær,
Blomster gro i Enge;
dog I skal i sene Aar
mindes, at I saa en Vaar
med bedrøvet Øje.

Ak, thi før sig op af Jord
Blomsten kunde trænge,
falmede en Blomst i Nord,
som skal mindes længe;
Willemoës var Blomstens Navn
og ej glemmes tunge Savn
midt i Blomsterflokken.

Han var Dreng, men stod som Mand,
medens I var spæde;
staa og slaa for Fædreland
var den unges Glæde.
Strømmen gaar mod København,
Kongedyb er Strømmens Navn,
der blev Heltens viet

Mit fagre Hjem, hvor Bølgen blaa
har nynet Takten for min Vugge!
Havfruer, som af Dybet dukke,
vaarfriske Krans af Øer smaa!
Hvor er saa lunt at bygge Rede,
hvor er saa blomstersødt at træde,
som paa den moderlige Jord?

Højstammet vokser Rosen ej,
og Sydens Lilje mere pranger;
men jeg er glad som Bøgens Sanger,
naar jeg kun har min danske Maj.
Lad andre være bedre vante!
Hvor Troskab er en Frihedsplante,
vil Frihedstræet frejdigt gro.

Vi kende kun til Høje smaa;
men det er lutter Kæmpegrave!
Og Jævnhed blev vor Modergave,
vort Sprog, ej vil paa Stylter gaa.
Vi prale kan af ej at prale,
og vore grønne Bøgesale
har Ekko af vor simple Røst.

Staa fast, mit gamle, danske Hus,
hvis Væg den friske Lavre klæder!
Sværdodden var en Lynafleder,
det søndre Taarn sank ej i Grus;
Fredssvalen hænger under Taget
og kvidrer efter Tordenbraget:
Staa fast, mit gamle, danske Hus!

Chr. Richardt.

Ved Statuen.

Vær hilset, Peter Willemoes,
Du, Havets Thor!
Det være skal Din rige Roes,
at Du til Fremtids Røgt betroes,
imedens tidt Dit Navn omsnoes
af Takkens Flor.
Her hilser Bølgens stærke Røst
Dig med sit Skvulp fra Sjællands Kyst,
med Villiekraft og Kappelyst
i frejdigt Kor.

Vær hilset, dyrebare Helt,
som ej kan dø!
Paa Mindets klare Stjærnefelt
Dit Navn har længe lige gældt
med Heltenes fra Bugt og Bælt
og Østersø.
Din Troskab i Dit Sønnekald,
Din Ild, Din Kamp mod alt Forfald,
i Fremtids Slægter sænke skal
sit sunde Frø.

Nicolaj Bøgh.

Ved Afsløringen

af

Mindestøtten

for

Peter Willemoes

i Assens

den 11te Maj 1902.

Assens Avis's Bogtrykkeri.

Hans Sjæl var Ild, og Krigen
ham stilled hvert et Savn;
hans Kraft var Pligt og Higen
for Fædrelandets Gavn,
hans Ære Tapperheden,
og som en trofast Søn
saa jævn og saa beskeden
han modtog Sejrens Løn.

Ak, hvo kan Smerten lodde
i danske Brødres Hu,
dengang ved Sjællands Odde
han faldt, saa ung endnu!
En Tordenskjold vi misted;
men Saga har hans Navn
med evig Rune ristet
i Folkets aabne Favn.

EFTER AFSLØRINGEN.

Mel: Kong Christian stod ved højen Mast.

Vær hilset i Din Fødeby,
vor Ejendom!
Du gav os Genskin af Dit Ry,
dengang i Hundredaarets Gry
Dit Navn med Lyd af Kampens Gny
gik videnom;
nu skal Din Billedstøtte staa
her, hvor Dit Øje Lyset saae,
og Mindet aldrig skal forgaa
i Tidens Flom.

FØR AFSLØRINGEN.

Mel: Vift stolt paa Kodans Bølge.

Han, med hvis Minde følger
en Heltesagas Kraft,
har Lillebæltets Bølger
til Læremestre havt;
paa disse Vandes Tillie
hans kække Sømandssind
har drukket mandig Villie
og fryg Ungdom ind.

Han var det Lyn, der lued
af Kampens Tordensky,
som skæbnesvanger trued
fra Kongedybets Gny;
med Ynglingsidealet,
med Kinden rød og rund,
med Mod i Øjet malet,
han stred til sidste Stund.

Han elsked Æventyret,
dets frie Vovespil,
hvor Manden staaer for Styret
med sit: »Jeg kan og vill«
Bedriften var hans Løsen;
men under Hverdagsdur
blev tung om Hjærtet Knøsen
som bag en Fængselsmur.

152

Mindefesten i Assens

for

Søhelten Peter Willemoës

1808 — 22. Marts — 1908

Assens Amts Avis' Bogtrykkeri
ved Hans L. Jensen.

Ved Heltens Fødested.

Kommer hid, I Piger smaa!
Strengen vil jeg røre,
Taarer skal i Øjet staa,
naar min Sang I høre;
om saa bold en Ungersvend,
alle fagre Pigers Ven,
sørgelig jeg sjunger.

Vaaren er nu kommen nær,
Dagene sig længe,
Vaaren har I Piger kær,
Blomster gro i Enge;
dog I skal i sene Aar
mindes, at I saa en Vaar
med bedrøvet Øje.

Ak, thi før sig op af Jord
Blomsten kunde trænge,
falmede en Blomst i Nord,
som skal mindes længe;
Willemoës var Blomstens Navn
og ej glemmes tunge Savn
midt i Blomsterflokken.

Han var Dreng, men stod som Mand,
medens I var spæde;
staa og slaa for Fædreland
var den unges Glæde.
Strømmen gaar mod København,
Kongedyb er Strømmens Navn,
der blev Helten viet.

N. F. S. Grundtvig.

Der sad i fordums Tid
de harniskklædte Kæmper,
udhvilede fra Strid;
saa drog de frem til Fjenders Men;
nu hvile deres Bene
bag Højens Bøvtasten.

Det Land endnu er skønt,
thi blaa sig Søen bælder,
og Løvet staar saa grønt;
og ædle Kvinder, skønne Møer
og Mænd og raske Svende
bebo de Danskes Øer.

A. Oehlenschläger.

Kongernes Konge! ene du kan
skærme vort elskede Fædreland!
Herre, du ene
kan Sejren os forlene,
værn om vort herlige og ældgamle Dan!

Slyng om os alle Enigheds Baand,
send fra din Himmel Begejstringens Aand
Følg du i Fare
den tapre lille Skare,
løft over Hæren din velsignende Haand

Kærlige Fader, lyt til vor Røst,
Freden og Friheden smykke vor Kyst!
Rigdomme følge
med Snækken over Bølge!
Marken velsigne du med rigeste Høst!

Herrernes Herre mægtig og stor,
naadig du høre vort bedende Kor!
Herre, du ene
kan Sejren os forlene,
værn om vort herlige og ældgamle Nord!

A. Recke.